

gennemføres i denne Samling, saaledes at man da vilde komme til at søge et større fast Laan optaget, heller ikke ansaa det for rigtig forud for dette at henvende sig til det udenlandske Laanemarked om et Laan. Derfor afstod jeg fra at realisere de paagældende Obligationer i Finansaaret 1926—27, men jeg maa som Følge deraf nu føre dem over til 1927—28, hvorved der opnaas en Merindtægt af $14\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Hertil kommer den Bemyndigelse, som er givet mig i Henhold til Loven af 31. Marts 1926 om Laan til kriseramte Industrier, til at tilvejebringe det Beløb, som antages at ville medgaa dertil, ved Laan. Det udgør 3 800 000 Kr.

Hvad Udgiftsforøgelsen angaar, er Statsvirksomhedernes Anlægsbudgetter trods forskellige Beparelser dog steget fra 57 766 000 til 75 351 000 Kr., og her skal navnlig mærkes som Aarsag til denne Stigning de 7 237 000 Kr., som det har været nødvendigt at henlægge til den sønderjydske Fonds Laanekasse i Henhold til Lov af 2. Marts 1927. Efter min Mening vilde det ikke være urimeligt at søge dette Beløb dækket ved et Laan, da det jo skal anvendes til rentebærende Udlaan, men jeg har dog ikke villet foreslaa det her paa Finansloven. Det fremtræder altsaa som en ren og skær Udgift. Endvidere er der de 9 102 000 Kr., som er overført af Valutaafgiftens Overskud, og som jeg tidligere har gjort Rede for. Herved ændres Balancen paa § 26 fra $\div$ 528 000 Kr. til $+$ 366 000 Kr., men her ved er at mærke, at dette Minus og dette Plus bliver væsentlig forandret ved, at de $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af Automobilomsætningsskatten, som den højtærede daværende Finansminister havde opført som Indtægt, ikke var ledtaget af den tilsvarende Udgift, som Valutaloven kræver, idet Beløbet skulde anvendes til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden. Enten maatte den højtærede daværende Finansminister ved Ændringsforslag have rettet dette, eller ogsaa maatte han have opnaaet Lovhjemmel til ikke at opføre denne Udgift. Jeg har nu ikke ønsket at blive ved den bestaaende Lov, men har, som jeg allerede før har nævnt, foreslaaet at anvende disse $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Tilskud til Kommunernes Vejudgifter, og derfor vil der blive $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr.'s Merudgift paa § 26, hvorved det Overskud, der er, altsaa forvandles til et ikke ubetydeligt Underskud.

Et Hovedformaal for Regeringens Finans- og Lovgivningspolitik i indeværende Samling har jo været at lette Erhvervenes Stilling og forøge deres Produktionskraft ved at lette de statslige og kommunale Byrder paa saavel det ene som det andet

Omraade. Jeg skal her give en ganske kort Oversigt over, hvor vidt man er kommet i saa Henseende. Det er jo stadig nødvendigt at lade Invaliderenteloven ude af Betragtning, og naar det sker, er Tallene for et Normalaar følgende: Takstnedsættelserne beløber sig til 21 Mill. Kr. Af Lettelserne til Kommunerne — her rekapitulerer jeg kun, hvad jeg tidligere har nævnt — beløber forøget Tilskud fra Autoafgiften sig til ca. 5 Mill. Kr., Overførsel af Automobilomsætningsskatten beløber sig til $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og besparede Udgifter for Kommunerne beløber sig til ca. $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er ca. 20 Mill. Kr. i et Normalaar. Dertil kommer saa de Beløb, jeg nævnte før, som man ikke talmæssigt kan opgøre, men som er meget betydelige: de væsentlige indirekte Beparelser for Kommunerne, navnlig paa deres Lønbudgetter. Endvidere 10 pCt. af Formue- og Indkomstskatten, 9,4 Mill. Kr., og saa de Beparelser, der er fremkommet for private erhvervsdrivende ved Lettelse i deres Kontingenter og øvrige Ydelser, 4,3 Mill. Kr. Det bliver altsaa for et Normalaar i alt 55 Mill. Kr. Men efter de oprindelige Forslag vilde jo disse Beløb være blevet betydeligt større. De vilde i et Normalaar for Kommunerne have andraget ca. 2,2 Mill. Kr. mere, for private 3,2 Mill. Kr. mere, og Skattelettelserne vilde have udgjort ca. 8 Mill. Kr. mere, i alt en Forøgelse af Lettelserne med 13,4 Mill. Kr.

For Finansaaret 1928—29 vil der, som jeg allerede har nævnt, fremkomme betydelig større Beparelser som Følge af de vedtagne Beparelser paa Udgiftslovene end i indeværende Finansaar, men til Gengæld vil i dette Finansaar Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten synke med, jeg antager, 11 Mill. Kr., idet som oftere nævnt Udbyttet i Henhold til de Ligningsresultater, vi har at regne med, kan anslaas til 94 Mill. Kr. Det bliver altsaa i Forhold til de 105 Mill. Kr., som er opført for i Aar, en Mindreindtægt paa denne Konto af ca. 11 Mill. Kr., og dette Resultat vil kun forandres, hvis den kommende Ligning i Januar 1928 skulde blive væsentlig gunstigere, hvad jeg dog ikke har megen Formodning om. Derfor vil det altsaa være begrænset, hvad der kan foretages i 1928. Det, jeg mener der i første Række bør foretages — det vil jeg nævne her, som jeg har nævnt det i Folketinget —, er en Revision af Indkomst- og Formueskattebogen i nedadgaaende Retning, baseret paa de Betragtninger angaaende navnlig den nuværende Formueskats yderst uheldige Virkninger i Krisetider, som jeg nævnte før. Men Rammen, indenfor